NØVN

SAMBAND
MAGNUS GUNNARSSON
MAGGI@SOSIALURIN.FO
TLF 341800 FAX 341801

Á hesum síðum bera vit tíðindi um merkisdagar, so sum rundar føðingardagar, brúdleypsdagar, starvssetanir o.t.

✝

Andlát og jarðarferðir

Amon Djurhuus á Glyvrum andaðist mánadagin 27. aug 80 ára gamal. Kistan fer av Røktarheiminum í Glyvra Kirkju mikudagin kl. 17.00 Jarðarferin verður úr Glyvra Kirkju hósdagin kl. 13.00´ Tey í vilja minnast Amon kunna senda eina peningagávu á konto í Eik

Arnhold Jespersen, Trongisvági, andaðist í heiminum mánadagin 27. august, 93 ára gamal. Jarðarferðin verður lýst seinni.

Kistan við **Theanu Follend** kemur í Vestmanna kirkju í kvøld klokkan 19. Jarðarferin verður mikudagin klokkan 14.

✝

Kunngjørt verður fyri ætt, vinum og kenningum, at kæri maður mín, pápi, verpápi, abbi og langabbi okkara

Amon Djurhuus
Glyvrar

andaðist á Eysturoyar Ellis- og Røktarheimið mánadagin 27. aug 80 ára gamal.
Kistan fer av Røktarheiminum í Runavík mikudagin 29. aug kl. 17.00
Jarðarferðin verður úr Glyvra Kirkju hósdagin kl. 13.00.

Fyri tey avvarðandi
Kona, børn, svigarbørn, abba- og langabbabørn

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, sum sýndu samkenslu í stóru sorg okkara, tá høgt elskaði maður, pápi, verpápi, abbi og sonur okkara

Hans Jacob Sigvardsen
lærari, Argir

andaðist og varð jarðaður.
Tøkk til Sverra Steinhólm og Hans Jacob Joensen fyri góð og troystarrík orð til jarðarferðina.
Stóra tøkk øll tit, sum á ymiskan hátt hjálptu til við jarðarferðini og ervinum.
Tøkk fyri vitjanir, uppringingar, blómur, kransar og peningagávur til kirkjurnar við Gjógv og á Argjum.
Stóra tøkk fyri vøkur minningarorð í bløðunum.
Tøkk til øll tykkum, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað her á fold.

Familjunnar vegna
Rigmor,
Karl Erik, Inna, Rói við familjum og Karl Jacob

Hansina Joensen Toftir 90 ár

Kvøða til móður okkara á níti ára degnum

Líradagur er hann nevndur,
árið nítjan seytjan er.
Skálafjørður allur fevndur
fjøllum av, her vakurt er.

Bygdin armar sínar breiðir,
sólin stavar himni frá.
Nýslignir nú liggja teigar,
Oyran breið við baldursbrá.

Framvið sandurin so langur
sum ein bordi – prýðir teg.
Alt av summarlýðku angar,
løkurin sær trilvar veg.

Onki stóð í stjørnum skrivað,
- um tað undur, hent nú var -
Fødd var genta, kom at liva
hesi náttúru so nær.

Vaks so upp í tryggum heimi,
friður fylti hvørja lund.
Hildu tykkum rætt at gleimi
styttu so um manga stund.

Várið kom, og menn teir fóru
Suðurland var teirra mál.
Børn og eldri eftir vóru,
arbeiddu øll sum ein sál.

Sildin skuldi hvønn dag førast
Stórhús í við árabát.
Lotið undan tók at rørast,
settu segl og sigldu kát.

Saltfiskin tit eisin´ greiddu
vaskaður á Stóraskerð.
Á Oyruna tit út hann breiddu,
slíkur dagur strævin er.

Øksnagjógv við Typpafossi
- hesi støð ei lógu fjar -
Valla nevnt varð hetta plássið,
áður torv í huga var.

Vit ei mega gloyma hoyggið,
Stórateigi nógv var á.
Tit av sonnum fingu toyggið,
nulvast hvør ein teigur má.

Skúlatíðin var hin besta,
tá tú livdi mitt í verð.

Nærløgd og í huga festi,
alt sum lærast kundi her.

Mangt eitt vetrarkvøld varð bundið
vøttir, hosur, annað við.
"Upp á gólv" viðhvørt tit mundu
treða dansin lið um lið.

Tíðliga legði tú frá landi,
út at tæna leiðin bar.
Arbeitt varð í góðum anda,
álítandi altíð var.

Í Kirkjubø var gott at vera,
hetta heim tú gloymdi ei.
Bønirnar her mundu bera
signing yvir tína leið.

Toftabygd vit nevna vilja
- her tú tænti Regni á -
Hvør sum vil, hann man tað skilja,
avgjørd lagna tín varð tá.

Her tú møtti sveini unga,
knýttu tit her ástarbond.
Festu seinni búgv á Dunga
ríkt vælsignað av Guds hond.

Børnini – fjølment í tali
spreiddu gleði, lív um seg.
Knoss tað var tey at uppala,
ongantíð tú spardi teg.

Hendurnar tú góðar hevur,
mangt eitt plaggi virkað her.
Onga mynsturbók tú krevur,
alt í høvdinum jú er.

Men í lívsins skúla harða
sjúka gjørdi nógv um seg,
millum tey tú av manst varða,
torført var at greiða veg.

Nøgdsemi er dýrur farmur,
takklæti av øllum ber.
Innanfyri hesar karmar
trygt tú livir lív títt her.

Gávumild tú ert av lyndi,
gevur har ið treingir til.
Vinstra hond hon má sær linda,
hvat ið høgra geva vil.

Mál tú sett tær fyri hevur,
vilji tín útinna má.
Nógv tú av tær sjálvum krevur,
alt skal vera snøgt at sjá.

Um tign og mynduleika tosar
vakri høvuðburður tín.
Vakrast ert tú, tá tú brosar,
eygu tíni bjørt sum vín.

Trúgvin man tær uppihalda
hvønn ein dag, ja hvørja stund.
Á tann Gud sum øllum valdar,
javnt tú leitar á hans fund.

Tú til hann oss lærdi venda
hug og sál í bøn til hann.
So vit øll í himli lenda,
móðirbøn Gud hoyra man.

Nú í dag tú níti rundar
- hábærslig sum altíð er -
Og tað móti kvøldi stundar,
vilja vit teg heiðra her.

Takka vilja vit øll fyri
stuðul, vegleiðing og ráð.
At vit kundu leggja byrði
vára – tínar herðar á.

Vit nú kvøðu okkar´ enda,
ynskir hvør av hjarta blítt.
So Gud framvegis má senda
signing yvir lívskvøld títt.

Ynskja børnini

Tøkk

Øllum tykkum, sum á ymiskan hátt gleddu meg á 80 ára føðingardegi mínum 19. juni, takki eg hjartaliga.

Bestu heilsanir
Ragnhild Hansen

Lesið
Sosialin
-so eru tit við!

Dagurin
29. august. Jóhannes hálshøgdur. Dagurin hildin til minnis um at Heródes læt Jóhannes Doyparan hálshøgga. Samveldissáttmáli varð gjørdur í Bergen millum Noreg og Danmark hendan dagin í 1450.

Sosialurin -har tað hendir